

بسم الله الرَّحْمَن الرَّحِيم

الحمد لله ربّ العالمين و الصلّاة و السّلام على سيّدنا و نبينا ابى القاسم المصطفى محمّد و على آله الاطيبين الاطهرين المنتجبين سيّما بقيّة الله فى الارضين.

روز کارگر بر شما عزیزان مبارک باد! برای من همه ساله این دیداری که با جمعی از کارگران در اینجا داریم، دیدار مطلوبی است؛ حرفهای گفتنیای هست و برتر و بالاتر از همه‌ی آنها اظهار تشکر و ارادت به جامعه‌ی کارگری کشور. امروز هم به همه‌ی شما و به همه‌ی جامعه‌ی کارگری کشور عرض ارادت میکنم و از خدای متعال عمیقاً درخواست میکنم به ما توفیق بدهد تا بتوانیم وظیفه‌ی خودمان را در قبال جامعه‌ی کارگری انجام بدهیم؛ وظایف سختی داریم، وظایف سنگینی داریم.

اولاً ماه رجب است؛ میان میلاد پُربركت امیرالمؤمنین (علیه الصلّاة والسّلام) و مبعث پیامبر اکرم (صلوات الله علیه و آله) قرار داریم؛ ماه توّسل است، ماه دعا است، ماه ذکر است. این آیات شریفه‌ای که این قاری عزیزمان اینجا تلاوت کردند: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا * وَ سَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَ أَصِيلاً * هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَ مَلَائِكَتُهُ، [میفرماید] شما ذکر خدا بگویید، خدای متعال هم بر شما صلوات میفرستد، به شما درود میگوید؛ هم خود ذات اقدس الهی، هم ملائکه‌ی او به شما مؤمنین درود میگویند. و بدانیم که ذکر خدا، یاد خدا راهنما است، راه‌گشا است، دستگیر است، میتواند ما را قادر بر گره‌گشایی کند؛ گره زیاد داریم و دست قدرت و پنجه‌ی توانایی خود ما انسانها است که باید این گره‌ها را باز کند اما این قدرت را، این توانایی را خدا به ما میدهد. ذکر خدا به ما کمک میکند که بتوانیم بنبستها را باز کنیم و راه‌ها را بگشاییم.

امروز من چند جمله و چند مطلب یادداشت کرده‌ام که به شما عرض بکنم. یک بحث درباره‌ی مفهوم عمومی کار، مفهوم گسترده‌ی کار است؛ یک بحث درباره‌ی جامعه‌ی کارگری به معنای مصطلح است. درباره‌ی بحث اوّل که معنای گسترده‌ی کار است، هر کسی که در جامعه به کاری مشغول است، به این معنا کارگر است؛ کارهای تولیدی، کارهای خدماتی، کارهای مدیریتی، کارهای علمی؛ اینها همه کارگرند. یک مدیر هم در کار مدیریتی خود کارگر است؛ یک استاد دانشگاه، یک استاد حوزه، یک دانشجو، یک طلبه، کسانی که این کارها را میکنند، کارهای دینی، کارهای تبلیغاتی، به این معنا همه کارگرند.

خب، کار به این معنا یک برکتی دارد که این برکت در هیچ چیز دیگر نیست. کار به این معنای گسترده‌ای که عرض کردیم، سازنده است؛ هم سازنده‌ی خود انسان است، هم سازنده‌ی جامعه است، سازنده‌ی دیگران است؛ بنابراین ارزش است. بیکاری، تنبلی، وقت‌گذرانی‌های بیجا، بی‌مورد، هدر دادن نیروی جوانی، نیروی فکری، نیروی بدنی مذموم است، ضد ارزش است؛ این منطق اسلام است. هرکسی در هرجایی که دارد یک کاری را انجام میدهد، دارد یک ارزش می‌آفریند. اگر با نیت خدایی همراه باشد، عبادت است، ثواب است.

خب، در مورد این معنای کار، توصیه‌ی عمومی این است که ما کار را گسترش بدهیم؛ به همه توصیه کنیم هرکس هرجا هست، کار کند، کیفیت کار را بالا ببرد، حق کار را اداء کند. فرض بفرمایید یک دانشجو اگرچنانچه درست درس نخواند، حق کار را اداء نکرده؛ همچنان‌که اگر یک استاد وقت نگذارد برای تدریس، خودش را آماده نکند، مطالعه نکند، وقت‌گذاری نکند، حق کار را اداء نکرده؛ اگر یک مدیر که در یک جایی نصب شده است - به‌عنوان وزیر، به‌عنوان مدیر، به‌عنوان نماینده‌ی مجلس- خود را وقف این کار نکند، حق کار را اداء نکرده. اینکه ما مسئولیت یک مدیریت را به عهده بگیریم منتها خودمان را، وقتمان را، تمام نیرویمان را صرف آن کاری که مسئولیتش را به عهده گرفته‌ایم نکنیم و به کارهای دیگر پردازیم، حق کار اداء نشده است. لذاست که همیشه توصیه‌ی بنده به مدیران دولتی، به مسئولان حکومتی -چه در قوه‌ی مجریه، چه در قوه‌ی قضائیه، چه در قوه‌ی مقننه، چه در نهادهای گوناگون- این بوده است که این مسئولیتی را که قبول میکنید، با همه‌ی وجود دنبالش بروید. این نباشد که یک مسئولیتی را بنده قبول بکنم، بعد یک مقدار از وقت را صرف آن مسئولیت بکنم، مابقی را هم صرف کارهای شخصی و کارهای دیگر؛ نه، حق آن کار اداء نشده است. بنابراین در باب کار به این معنای عمومی، این توصیه‌های کلی است که داریم؛ حرف هم زیاد زده‌ایم، مطلب هم در این زمینه‌ها خیلی گفته‌ایم؛ نمیخواهیم تکرار کنیم.

بحث عمده‌ی ما، بحث اصلی ما در مورد جامعه‌ی کارگری است؛ کار به معنای خاص، یعنی کار تولیدی، کار خدماتی، صنعتی یا کشاورزی؛ امروز موضوع بحث برای ما عمدتاً این است.

خب، اولاً من وظیفه‌ی خودم میدانم در مناقب جامعه‌ی کارگری کشور خودمان دو سه کلمه بگویم؛ تا حالا صد بار گفته‌ایم اما اگر صد بار دیگر هم بگوییم زیاد نیست. جامعه‌ی کارگری ما یک جامعه‌ی

وفادار به کشور و وفادار به نظام بودند؛ این را من به خاطر تماس نزدیک با مسائل کارگری در طول این ۳۷ یا ۳۸ سال عرض میکنم. جامعه‌ی کارگری در انقلاب وفاداری نشان داد، حضور نشان داد؛ در حوادث بسیار مهم و تعیین‌کننده‌ی اوایل انقلاب حضور نشان داد.

در اوایل انقلاب چپ‌های آن روز، مارکسیست‌های آن روز که بعد همه‌ی آنها شدند نوکر و مزدور استکبار آمریکایی و غیره، در داخل کشور سعی میکردند حرکت عمومی ملت ایران را به همان شکل‌های بسته و منجمد به اصطلاح خودشان «انقلاب‌های کارگری» تبدیل کنند و زمام کار را از دست مردم، از دست دین، از دست اسلام خارج کنند و بسپارند دست یک عده‌ای به‌عنوان حکومت کارگری و به‌عنوان انقلاب کارگری؛ اوایل انقلاب این کارها بود. بنده خودم در یک کارخانه‌ای در همین جاّده‌ی قدیم کرج رفتم، [در جمعشان] شرکت کردم، کارگرها را آنجا دیدم؛ عناصر غیر کارگری را که آنجا آمده بودند برای اینکه آنجا را یک مبدأ حرکتی قرار بدهند تا کارگرهای کشور را -اول کارگرهای تهران را، بعد هم به‌تبع آن، کشور را- بکشانند به مقابله‌ی با امام و با انقلاب و با مردم، از نزدیک دیدم. رفتم آنجا -روز رفتم، شب رفتم- دیدم که کارگر مؤمن، کارگر مسلمان و مسلمان‌زاده چطور در مقابل توطئه‌های دشمنان آگاهی و بصیرت نشان میدهد؛ و این بصیرت را کارگرهای ما نشان دادند؛ آن در انقلاب بود، این در حوادث اول انقلاب بود، بعد مسئله‌ی جنگ تحمیلی بود، بعد مسائل گوناگون سیاسی و جریان‌های مختلف سیاسی در این کشور بود؛ در همه‌ی اینها کارگران ما نسبت به نظام وفاداری نشان دادند؛ نه فقط وفاداری زبانی، [بلکه] با تن خودشان، با جسم خودشان وارد میدان شدند و حضور خودشان را نشان دادند و تأثیرگذار شدند؛ این یک واقعیتی است؛ تا امروز هم همین‌جور [است].

مشکلات زندگی کارگران هست - که وزیر محترم به بخشی از آنها اشاره کردند؛ خب، تلاش‌هایی هم دارد میشود و من امیدوارم خدای متعال به ایشان و همه‌ی مسئولین توفیق بدهد تا بتوانند این مطالبی را که اشاره کردند ان‌شاءالله به مرحله‌ی عمل دریاورند؛ آنچه انجام شده است که خب خدا قبول کند، برکت بدهد؛ آنچه انجام نشده را بتوانند انجام بدهند؛ باید کار کرد- مشکلات هست، درعین حال جامعه‌ی کارگری به پیام ضد انقلاب اعتنا نکرد، گوش نکرد؛ آنها میخواستند آحاد مردم در مقابل نظام بایستند، جامعه‌ی کارگری بایستد، جامعه‌ی دانشگاهی بایستد؛ [اما] جامعه‌ی کارگری نایستاد، بلکه پشت سر نظام ایستاد و دفاع کرد. این منقبت جامعه‌ی کارگری است.

بنده در درجه‌ی اوّل پیشانی بر خاک میسایم برای شکر خدای متعال - چون این دست قدرت الهی است، دلها دست او است - ثانیاً با همه‌ی وجود از جامعه‌ی کارگری تشکر میکنم؛ خوب عمل کردید، خوب دارید عمل میکنید درباره‌ی مسائل انقلاب و مسائل نظام اسلامی. این حرف اوّل.

اما در مورد نقش کارگران و مسئله‌ی کار و بنگاه‌های کاری و کارگری در اقتصاد مقاومتی که این مسئله‌ی مهمی است. اقتصاد مقاومتی یک کلمه حرف نیست؛ اینکه گفتیم «اقدام و عمل»، معنایش این است که بایستی به یکایک بندهای سیاستهای اقتصاد مقاومتی (۳) به‌طور واقعی و حقیقی عمل بشود؛ یعنی برای هر کدام، همین برادران، آقایان مسئول که بحمدالله علاقه‌مندند، بنشینند برنامه‌ریزی کنند و قدم‌به‌قدم برنامه را دنبال کنند؛ مسئله‌ی کار نقش دارد در اقتصاد مقاومتی.

خب، کارگر چه کار کند تا در اقتصاد مقاومتی بتواند سهمی باشد؟ همه نقش دارند؛ کارگر هم نقش دارد، کارفرما هم نقش دارد، دولت هم نقش دارد، مسئولین گوناگون هم همه نقش دارند. نقش کارگر در درجه‌ی اوّل احساس مسئولیت است؛ یعنی کارگر در آن کاری که به او محوّل است باید احساس مسئولیت کند - همه‌مان باید احساس مسئولیت کنیم - و کاری را که به او سپرده شده است باید مسئولانه انجام بدهد؛ کیفیت را باید افزایش بدهد. همه‌ی آحاد کارگری باید در فکر این باشند، درصدد این باشند که کیفیت کار را بالا ببرند؛ این برکت ایجاد میکند، هم برای خود او، هم برای جامعه. در بازار بزرگ مشهد کفّاشی بود که معروف بود کفشهایی که میسازد، چرم کفش و کف کفش پاره میشود اما دوخت کفش از بین نمیرود؛ یعنی محکم‌کاری این‌جوری است. کاری کنیم که دوخت ما، آن کاری که دست ما است، درست و با کیفیت و با استحکام انجام بگیرد؛ این وظیفه‌ی کارگر است. خب، گفتن این [حرف] آسان است، عمل کردنش چه‌جوری است؟ اینکه خدای متعال از زبان پیغمبر فرمود: رَجِمَ اللَّهُ إِمْرَأً عَمِلَ عَمَلًا فَأَحْكَمَهُ (۴) - که بنده این حدیث را شاید ده‌ها بار تا حالا خوانده‌ام - رحمت خدا بر آن انسانی که کاری را انجام میدهد و آن را محکم انجام میدهد، محکم‌کاری میکند، خب این الزاماتی دارد.

چه کار کنیم که کارگر این توانایی را پیدا کند که کیفیت کار را بالا ببرد؟ یک مقدار از این الزامات بر عهده‌ی دولت است، یک مقدار بر عهده‌ی مدیران است، یک مقدار بر عهده‌ی مردم است، یک مقدار هم بر عهده‌ی خود کارگر است. یکی از کارهایی که باید انجام بگیرد تا کارگر بتواند کیفیت کار را بالا ببرد مهارت‌افزایی است؛ همین فنّی‌حرفه‌ای که ایشان گفتند؛ بنده سالها

است هر وزیر آموزش و پرورش، هر وزیر کاری که بر سر کار آمده است، روی مسئله‌ی فنّی حرفه‌ای‌ها تکیه کردم، تأکید کردم؛ این را باید جدّی گرفت، این یک کار اساسی است. مهارت کارگر را باید بالا برد؛ کارگر ساده که نمیتواند صرفاً با تجربه‌ی خودش پیش برود؛ خب، البته تجربه هم مؤثر است اما آموزش لازم است. مهارت کاری بر عهده‌ی مسئولان است؛ همین فنّی حرفه‌ای‌ها و انواع کارهای دیگری که میشود انجام داد برای مهارت‌افزایی کارگر؛ کارفرما هم مؤثر است، دولت هم مؤثر است.

یک مسئله مسئله‌ی امنیّت شغلی کارگر است؛ اگر ذهن کارگر مشغول باشد که آیا فردا در این کارگاه خواهد بود یا نه، دستش به کار نمی‌رود؛ باید امنیّت شغلی به وجود بیاید؛ این هم راه‌هایی دارد، این هم باز از مسئولیتهای مسئولین گوناگون دولتی و مدیران و کارفرمایان و دیگران است؛ فقط هم مربوط به وزارت کار نیست؛ به بخشهای مختلف ارتباط پیدا میکند؛ باید کاری کنند که امنیّت شغلی وجود داشته باشد. تعطیلی کارگاه‌ها جزو آفتهای بزرگ است؛ جزو مصیبت‌های کارگر، یکی این است که این کارگاه تعطیل بشود. تعطیلی دو جور است: یک تعطیلی به‌خاطر این است که امکانات کارفرما کفاف کار را نمیدهد. فرض بفرمایید نقدینگی‌اش کم است یا موادّ اولیه ندارد یا ماشینهای فرسوده است و نمیتواند؛ خب، این یک وظایفی را ایجاد میکند برای کسانی که موادّ اولیه دست آنها است، نقدینگی دست آنها است، ساختن و تبدیل کردن ماشینها دست آنها است؛ وظیفه‌ی آنها است و باید کمک کنند به این کارفرما. بانکها مسئولند، دستگاه‌های واردات و صادرات مسئولند، بخشهای صنعتی و فناوری مسئولند، شرکت‌های دانش‌بنیان و مجموعه‌ی این جریانها مسئولند. این یک‌جور تعطیلی کارگاه‌ها است؛ کارفرما در اینجا تقصیری ندارد که کارگاه تعطیل میشود اما عواملی موجب تعطیل میشود؛ این عوامل را میشود برطرف کرد؛ سخت است اما میشود. باید این عوامل را بگردند پیدا کنند و برطرف کنند؛ یکی از کارهای مهم و بزرگ دستگاه‌های ما و مدیران ما این است. این یک‌جور تعطیلی است، یک‌جور تعطیلی کارگاه‌ها تعطیلی‌های از روی سوءاستفاده است. طرف، کارخانه‌ای را خریده است - مثلاً از دستگاه‌های دولتی منتقل شده یا یک‌جوری خریده - بعد می‌بینند صرفه‌ی او به این است که از زمین این استفاده کند، از متراژ آن استفاده کند، این کارگاه به ضررش است؛ کارگاه را به یک بهانه‌ای تعطیل میکند. از اینها هم داریم؛ بنده گزارش دارم. با اینها هم باید برخورد کرد؛ با اینها باید برخورد جدّی کرد. این را من شاید یک بار دیگر در همین جمع کارگری گفتم؛

وام را میگیرد - مثلاً فرض کنید برای واردات موادّ اولیّه یا برای تولید کارگاه - بعد این وام را میرود صرف ساختمان‌سازی در فلان نقطه‌ای میکند که درآمدش چندین برابر آن است. با اینها باید برخورد بشود؛ اینها باید دنبال بشود؛ دستگاه قضائی مسئول است، دولت مسئول است، دستگاه‌های گوناگون مسئولند، دستگاه‌های اطلاعاتی مسئولند. مسئله این نیست که یک نفری میخواهد پولدار بشود و از یک راهی دارد استفاده میکند؛ ما که با پولدار شدن زید و عمرو مخالفتی نداریم؛ خوب، بروند پولدار بشوند اما چرا این پولداری را از راه لگد گذاشتن و قدم گذاشتن بر سر جامعه‌ی کارگری و جماعت مردم محروم باید انجام بدهند؟ جلوی این باید گرفته بشود.

ببینید، اینجا دستگاه‌ها مثل زنجیر به هم وصلند؛ بانک‌ها، دستگاه نظام بانکی کشور، دستگاه مربوط به واردات و صادرات، دستگاه مربوط به تولید و صنعت، اینها همه به همدیگر متصلند؛ هرکدام میتوانند نسبت به دیگری هم‌افزایی کنند، میتوانند کارشکنی کنند؛ مدیریت کلان کشور باید سعی کند که جلوی کارشکنی‌ها را بگیرد. همه هم‌افزایی کنند، کار انجام بگیرد.

یکی از چیزهایی که موجب میشود که حرکت کارگری حرکت موفقی باشد، ترویج محصول کار کارگر ایرانی است. این را بعد عرض میکنم، بنده در مورد ترویج محصول کار حرف خیلی دارم که چند جمله‌ای بعداً عرض خواهم کرد. یکی از چیزهایی که برای موفقیت کارگر در ایجاد کار مناسب لازم است، سلامت محیط کار است؛ یکی از چیزهایی که لازم است، افزایش سهم دستمزد در هزینه‌ی تولید است. این ممکن است جوری برنامه‌ریزی بشود که به کارفرما هم هیچ صدمه‌ای نزند؛ از هزینه‌های اضافی و زائد کاسته بشود و به سهم دستمزد کارگر افزوده بشود؛ اگر این انجام بگیرد، کارگر تشویق میشود. روشهای درستی وجود دارد؛ بعضی‌ها در دنیا هم اینها را تجربه کرده‌اند. خوشبختانه مسئولین ما واقعاً میخواهند خدمت کنند. ما میتوانیم با نیروی ایمان و شوق و علاقه‌ای که وجود دارد این روشها را پیدا کنیم؛ میتوانیم در این زمینه‌ها کار کنیم.

خب، یک بخش دیگر، نگاه به کارفرما است. بنده بارها، از سالها پیش تکرار کرده‌ام، کارفرما و کارگر مکمل یکدیگرند، نه معارض یکدیگر. اساس تفکر مارکسیستی و دیالکتیک مارکسیستی بر تضاد و تعارض بود، اساس تفکر اسلامی و دیالکتیک اسلامی بر همراهی و همگامی و همکاری و مزدوج شدن و همراه شدن است. کارفرما و کارگر دو عضوی هستند که میتوانند به هم کمک کنند؛ دو معارض و دو

دشمن نیستند؛ دو همکارند و هرکدام هم حقی دارند. بالاخره کارفرما کسی است که میتواند این سرمایه را ببرد بگذارد مثلاً در فلان بانک و بدون دغدغه از سود آن استفاده کند؛ شاید بیشتر از درآمد کار هم برای او سود داشت؛ [اما] نکرده، وارد میدان کار شده؛ این چیز بسیار خوبی است. اگر نیت خدایی در این کار باشد، خدای متعال بهشت خواهد داد به خاطر این کار؛ من می‌شناختم کسی را، مرد مؤمنی را که زندگی‌اش زندگی ساده‌ای بود، پول‌دار بود لکن زندگی ساده‌ای داشت، به من گفت که بارها به من می‌گویند تو مگر دیوانه شدی که آمدی پولت را گذاشتی در این دستگاه‌های تولیدی با این خطر - به قول خودشان - و با این ریسکی که دارد؛ برو در بانک بگذار و سودش را بگیر، استفاده کن؛ من گفتم نه، من باید از این پول استفاده کنم برای پیشرفت کشور و تولید. خیلی خب، این چیز بسیار با ارزشی است. یکی از حقوقی که اینجا وجود دارد، همکاری صمیمانه‌ی کارگر با کارفرما است؛ باید با هم همکاری صمیمانه بکنید.

یکی از حقوق کارفرما این است که دولت و دستگاه‌های مربوط اجرائی، کار را برای کارفرما تسهیل کنند؛ همان که عرض کردم؛ فرض کنید [اگر] نقدینگی ندارد، برایش فراهم بکنند؛ [اگر] موادّ اولیه ندارد، کارگاه‌اش یا ماشینش فرسوده است و امثال اینها، کمک کنند تا بتواند اینها را تأمین کند. یکی از کمکهایی که میشود به کارفرما کرد، فراهم کردن زمینه‌ی صادرات است. البته زمینه‌ی خود فعالیت صادرات را خود دارنده‌ی کالا - کارفرما - انجام میدهد اما زمینه‌ساز آن، دستگاه‌های دولتی هستند؛ میتوانند کمک کنند، زمینه‌سازی کنند. اینجا وزارت خارجه‌ی ما میتواند نقش ایفا کند، وزارت‌های گوناگون میتوانند نقش ایفا کنند. یکی از کمکهایی که دولت میتواند به کارفرما بکند، این است که از کارفرما در مقابله‌ی با مشتری خارجی حمایت بکند. گاهی جنسی را صادرکننده‌ی ما صادر میکند، در آن کشور خارجی، سرش بازی درمی‌آورند، اذیتش میکنند؛ اینجا مسئولیت دولت این است که برود سینه سپر کند، بایستد، کمک کند، نگذارد حقّ او در فلان کشور به خاطر اینکه یک نفر - یا دولتشان یا تاجرشان - یک سوءاستفاده می‌خواهد بکند، ضایع بشود؛ نباید بگذارد. اینها از کمکهایی است که به کارفرما میشود کرد؛ حقّ او اینها است.

یکی از کارهایی که باید انجام بگیرد، نظارت لازم بر سلامت و کیفیت کالای صادراتی است. بعضی‌ها با صادر کردن اجناس ناسالم کشور را بدنام میکنند؛ وقتی این جنس رفت در بازار صادراتی خارجی و عدم سلامت آن معلوم شد، این ضربه به آبروی کشور است؛

نه فقط [به] آبرو، ضربه به خود صادرات کشور هم هست. باید نظارت بشود بر سلامت. اینها کارهایی است که باید انجام بگیرد.

خب، حالا بیایم سر تولید داخلی. بنده برای تولید داخلی حقّ زیادی را قائلم. تولید داخلی بایستی به عنوان یک چیز مقدّس شمرده بشود. حمایت از تولید داخلی باید یک وظیفه شناخته بشود؛ همه خودشان را موظّف بدانند از تولید داخلی حمایت بکنند. یکی از راه‌ها این است که جنسی که مشابه داخلی دارد، مطلقاً از خارج وارد نشود؛ این را من بارها گفته‌ام -حالا مسئله‌ی قاچاق را بعد عرض خواهم کرد؛ مسئله‌ی قاچاق هم خودش یک مسئله‌ی مهمّی است- به شکل رسمی وارد نشود. روشهایی [هم] دارد؛ بالا بردن تعرفه‌ها یا جلوگیری از واردات در آنجایی که مشابه داخلی وجود دارد. [البته] بهانه‌هایی آورده میشود -من آن بهانه‌ها را هم میدانم، آنها را هم شنیده‌ام؛ حالا اشاره هم خواهم کرد- [اما] اصل باید این باشد که تولید داخلی ترویج بشود. من اطلاع پیدا کردم که در تهران -حالا شاید در شهرستان‌ها هم هست- بعضی از فروشگاه‌ها مقید شده‌اند که جز تولید داخلی را ن فروشند؛ تابلو هم زده‌اند؛ عکسش را گرفتند برای من آوردند و من دیدم. تابلو زده‌اند، تابلوی بزرگ، که در این فروشگاه فقط تولید داخلی فروش میرود. بارک‌الله! آفرین بر این انسان باغیرت، بر این انسان مصلح! هرچه در این فروشگاه هست، تولید داخلی است. نقطه‌ی مقابلش، فروشگاه‌هایی هستند که وقتی انسان وارد میشود، هرچه چشم میگرداند، تولید خارجی است. متأسّفانه بعضی از این فروشگاه‌ها که فروشگاه‌های بزرگ هم هستند، مربوط به خود دستگاه‌های حکومتی‌اند! چرا این کار را میکنند؟ این کار باید زشت شمرده بشود. شما میخواهی کارگر داخلی را بیکار کنی، کارگر بیگانه را بهره‌مند و برخوردار کنی برای پُز دادن! جنسهای دارای نشان خارجی را [می‌آورند]، یک عده پولدار هم -پولدارهای نوکیسه‌ی تازه به‌دوران‌رسیده که متأسّفانه در کشور کم نداریم- دنبال نشانهای خارجی‌اند؛ به قول خودشان برندهای خارجی. بنده از این کلمه‌ی «برند» هم خیلی بدم می‌آید. فروش کالای خارجی و مصرف کالای خارجی باید در جامعه به عنوان یک ضدّ ارزش شناخته بشود، مگر آنجایی که مشابه داخلی‌اش نیست. آنجایی که مشابه داخلی‌اش نیست، خب بله، اشکالی ندارد؛ ما که دور خودمان حصار نکشیده‌ایم؛ ما با دنیا ارتباط داریم، تعامل داریم، میخریم، میفروشیم؛ ممکن است یک جاهایی هم باشد که تولید داخلی اصلاً به‌صرفه نباشد -از این قبیل هم داریم مواردی را- [واردات] اشکالی ندارد. آنجایی که ما تولید داخلی داریم و میخواهیم داشته باشیم و کارگر ما مشغول آن کار است و ارزش افزوده ایجاد میکند، آنجا ما برویم این تولید داخلی را کنار

بگذاریم، شبیه این را از خارج بیاوریم با قیمت گاهی چندبرابر و به خاطر اینکه این نشان خارجی دارد، نشان فلان کارخانه‌ی معروف فلان کشور اروپایی را دارد، این را مصرف نکنیم، این باید ضد ارزش شمرده بشود.

از کالاهای وارداتی، همین‌طور که عرض کردیم، به‌طور معقول جلوگیری بشود. من طرفدار افراط در این قضایا نیستم؛ طرفدار حکمت و تدبیر در این قضایا هستم. نمی‌گویم دروازه‌ها را [ببندید]؛ نه، مراقبت کنید؛ ببینید چه چیزی باید وارد بشود، وارد کنید و چه چیزی نباید وارد بشود، وارد نکنید. من نمی‌دانم این قضیه‌ی واردات خودروهای آمریکایی چیست که حالا سر زبانها افتاده و بعضی‌ها می‌گویند. خودروهای آمریکایی را خود آمریکایی‌ها مصرف نمی‌کردند؛ این در مطبوعات آمریکایی‌ها منعکس شد و ما دیدیم؛ می‌گفتند مصرفش زیاد است، سنگین است. مثلاً فرض کنید ما، از [محصول] فلان کارخانه‌ی خودروسازی رو به ورشکستگی آمریکا استفاده کنیم؛ آن‌هم آمریکا! (۵) جلوی اینها بایستی به‌طور جدی ایستاد. چه کسی بایستد؟ خود مسئولین، خود وزرای محترم. من میدانم که افرادی هستند، از پشت فشار می‌آورند - منفعت دارند، سود دارند، [لذا] فشار می‌آورند - جلوی این فشارها بایستند، قبول نکنند. من نمی‌دانم اینکه می‌گویند واردات لوازم آرایشی در کشور چند میلیارد دلار است، راست است یا نه؟ من تحقیق نکرده‌ام، شما هم گمان نمی‌کنم خیلی تحقیق کرده باشید؛ اگر راست باشد بد است. [واردات] لوازم آرایشی، چند میلیارد [دلار]! آن‌هم در کشور ما که حالا این‌همه موانع و اشکالات برایش درست میکنند؛ برای اینکه فرض کنید فلان خانواده‌ی پولدار نوکیسه‌ی تازه به‌دنیا رسیده دلشان می‌خواهد این را داشته باشند. شنیده‌ام بعضی‌هایش هم ناسالم است. [در مقابل] اینها بایستند، مقاومت کنند و نگذارند.

یک مسئله هم مسئله‌ی قاچاق است. بنده مکرر با مسئولین دولتی در دولتهای مختلف راجع به همین مسئله‌ی واردات که صحبت میکنیم، می‌گویند اگر ما تعرفه‌ها را خیلی بالا ببریم یا جلوی واردات را بگیریم، همین جنس [به‌صورت] قاچاق می‌آید. به نظر شما این دلیل درستی است؟ خب، جلوی قاچاق را جدی باید گرفت. ما تا حالا در مبارزه‌ی با قاچاق خیلی جدی عمل نکرده‌ایم؛ در مبارزه‌ی با قاچاق جدی عمل کنید. مراد من از قاچاق، فلان کوله‌بر ضعیف بلوچستانی نیست که میرود آن‌طرف یک چیزی را برمیدارد روی کول خودش می‌آورد این‌طرف؛ اینها که چیزی نیست، اینها اهمیتی ندارد؛ با آنها مبارزه هم نشود اشکالی ندارد. من قاچاقهای سازمان‌یافته‌ی بزرگ را می‌گویم؛ ده‌ها کانتینر یا صدها کانتینر

اجناس گوناگون قاچاق وارد کشور بشود؟ خب، باید برویم برخورد کنیم با اینها؛ ما دولتیم، ما قدرت داریم، ما میتوانیم؛ به طور جدی با اینها برخورد کنیم. چند مرتبه که برخورد جدی بشود، یا جلوی گرفتگی خواهد شد یا لاقلاً بسیار کاهش خواهد یافت. قاچاق بلای بزرگی است برای کشور؛ قاچاق از واردات دولتی و گمرکی بسیار بدتر است: اولاً سلامت جنس معلوم نیست؛ ثانیاً درآمدی از آن عاید دولت نمیشود؛ ثالثاً همان اشکال واردات را دارد که کساد کردن بازار تولید داخلی است. اینها آسیبهای کوچکی نیست؛ باید با قاچاق به طور جدی مقابله کرد. دستگاه مقابله‌ی با قاچاق را باید خیلی جدی گرفت؛ قوی‌ترین آدم‌هایمان را باید بگذاریم برای این کار؛ و میشود؛ عقیده‌ی بنده این است که میشود؛ یا جلوی گرفتگی خواهد شد یا اگر بکلی هم جلوگیری نشود، بخش مهمی‌اش کاهش خواهد یافت. این یک مسئله‌ی بسیار اساسی است.

یک مسئله‌ی دیگری که خیلی مهم است و من این را هم باز با تعدادی از وزرای ذی‌ربط -چه وزرای کشاورزی، چه وزرای صنعتی و چه بعضی از مسئولین دیگر دولتی- مکرراً در گذشته درمیان گذاشته‌ام، [این است که] گاهی اوقات یک جنسی در داخل میتواند تولید بشود، [اما] بعضی‌ها که از واردات آن جنس سودهای کلانی می‌برند می‌آیند جلوی این تولید داخلی را میگیرند؛ اگر شد با رشوه -آقا، این کارخانه را تعطیل کن یا نساز و این پول را بگیر- اگر زیر بار نرفت، با تهدید، با جنایت. من نمیخواهم حالا اسم کالاها را بیاورم؛ کالاهایی را می‌شناسیم که توان داخلی تولید در آنها هست اما وارد میشود به خاطر اینکه یک عده‌ای از واردات منتفعند و نمیگذارند در داخل تولید بشود. یک نفر آدم مبتکر می‌آید، سرمایه‌ای هم دارد، فلان جنسی را که بسیار مصرفش در کشور زیاد است میخواهد تولید کند؛ میروند میگویند آقا! این را شما تولید نکن! ده میلیارد یا سی میلیارد بگیر تولید نکن؛ یا آن طرف زیر بار میرود و خودش را راحت میکند، یا اگر زیر بار نرفت، به او فشار می‌آورند و انواع و اقسام مشکلات را برایش درست میکنند، موانع قانونی سر راهش سبز میکنند، یا بالاخره در نهایت جنایت میکنند، به او ضربه می‌زنند و طرف را پشیمان میکنند. اینها چیزهای مهمی است، اینها چیزهای امنیتی است، اینها چیزهای ساده‌ای نیست، با این چیزها نمیشود ساده برخورد کرد. قاچاق اینجوری است؛ سم تولید داخلی، قاچاق است.

یک مسئله‌ی دیگر مسئله‌ی فناوری پیشرفته است. گاهی ما می‌گوییم که چرا فلان جنس را و فلان کالا را وارد نکنید در حالی که تولید داخلی هست، می‌گویند فناوری تولید داخلی ما

قدیمی است، امروز دنیا تحوّل پیدا کرده است، کارهای جدیدی آمده، فنّاوری‌های جدیدی آمده که ناچاریم از خارج وارد کنیم. من جواب دارم برای این حرف. من البته با وارد کردن مخالف نیستم؛ بنده با وارد کردن، بخصوص با وارد کردن فنّاوری، هیچ مخالف نیستم؛ خود من در این کشور رئیس‌جمهور بودم، با مسائل اجرائی در ارتباط بودم و میدانم؛ اشکالی ندارد، یک‌وقت‌هایی لازم است، اما به اندازه و میزان. هر جا کم می‌آورند میگویند فنّاوری تولید داخلی عقب‌افتاده است؛ خب ما این‌همه ذهن فعّال در کشور داریم، ذهنی که میتواند یک موشک درست کند که این موشک دو هزار کیلومتر طی میکند و با کمتر از ده متر خطا به هدف میرسد؛ این چیز کوچکی است؟ (۶) (بنده [فقط] خواستم مثال بزنم؛ حالا اسم موشک آمد و جوانها به هیجان آمدند.) من میگویم آن مغزی که میتواند یک چنین موشکی را تولید بکند که دشمنان ما اعتراف میکنند به اهمیت این کار، آیا این مغز نمیتواند خودرویی را که فرض بفرمایید مصرفش سیزده لیتر در صد کیلومتر است، برساند به پنج لیتر در صد کیلومتر؟ نمیتواند بکند؟ این مغز عاجز است از این کار؟ چرا به جوانها مراجعه نمیکنید؟ چرا به این ذهنهای خلاق مراجعه نمیکنید؟ چرا از اینها کمک نمیگیرید؟

بنده چند سال است دائماً دارم میگویم «همکاری بین صنعت و دانشگاه»؛ نتیجه‌ی همکاری صنعت و دانشگاه اینجا ظاهر میشود. صنعت به دانشگاه کمک میکند برای اینکه دانشگاه شیوه‌های جدیدی را برای آن ارائه بدهد و بیافریند؛ هم این سود میبرد، هم آن سود میبرد. صنعت را به دانشگاه وصل کنید، به مجموعه‌ی نخبگان وصل کنید، همین‌طور که الان خوشبختانه کارهای زیادی در زمینه‌ی شرکتهای دانش‌بنیان انجام گرفته و می‌بینیم که جوان ایرانی میتواند کار کند. اینجا در همین حسینیّه برای من نمایشگاه گذاشتند، بنده آمدم بازدید کردم؛ یک عده پسر بچه - جوانهای دبیرستانی- اینجا جمع بودند، کار کرده بودند. من آمدم گفتم شماها چه کار میکنید، این گفت من این را تولید کرده‌ام، آن گفت آن را من تولید کرده‌ام؛ جوان دبیرستانی! خب ذهن ما این‌جور است، سرمایه‌ی انسانی ما این است؛ چرا از این سرمایه‌ی انسانی استفاده نکنیم و برویم سراغ خودروی خارجی برای اینکه فنّاوری پیشرفته‌ای دارد؟ خب این فنّاوری پیشرفته را در داخل به وجود بیاوریم. من مثالهای زیادی دارم که نمیخواهم بگویم و نمیشود گفت، بعضی از اینها محرمانه است؛ اگر شما میدانستید که جوانهای ما کجاها و در چه عرصه‌هایی چه کارهای بزرگی انجام داده‌اند، واقعاً تعجب میکردید؛ ما از این قبیل فراوان داریم و اطلاعات بنده در این زمینه خیلی زیاد است؛ از اینها استفاده

کنیم. اینکه [بگوییم] ما فناوری عقبافتاده داریم، بهانه‌ای برای واردات نمیشود.

خب، اینها حرفهای ما است. من نسبت به کارگراها و نسبت به کارفرماها و نسبت به مدیران و نسبت به مسئولان دولتی -نسبت به همه‌ی اینها- خوشبینم؛ من به کسی بدبین نیستم. منتها کارها یک جاهایی میلنگد؛ ببینید این لَنگش کار کجا است، چرا میلنگد و اشکال کار کجا است. شما دارید با چند لوله‌ی قطور در این استخر بزرگ دائماً آب میریزید، [اما] مدام از سقف پُر نمیشود؛ خب بگرد ببین شکافش کجا است، رخنه‌ای که در این استخر است کجا است که آب از آنجا میرود و استخر پُر نمیشود؛ مسئولین بگردند این چیزها را پیدا کنند.

عزیزان من! کشور میتواند پیش برود. اینکه من بارها میگویم تمدن اسلامی و بارها میگویم ایران میتواند قلّه‌ی تمدن اسلامی قرار بگیرد، شعار و رجزخوانی نیست، این نگاه به واقعیتهای کشور است. ما میتوانیم؛ ما میتوانیم اقتصادمان را پیشرفت بدهیم، صنعتمان را پیشرفت بدهیم، کشاورزی‌مان را پیشرفت بدهیم و خودکفایی را در آنجاهایی که خودکفایی لازم است به وجود بیاوریم؛ مسئولین باید تلاش کنند. همان‌طور که اول گفتم، هرکس مسئول است حق آن مسئولیت را اداء کند و تلاش لازم را انجام بدهد.

البته دشمن داریم و دشمن دارد دشمنی میکند. ما در یک جاده‌ی آسفالته حرکت نمیکنیم؛ مدام در مقابل ما موانع درست میکنند. چه کسی موانع درست میکند؟ دشمنان ما و در رأس دشمنان ما آمریکا و صهیونیسم؛ اخلال میکنند، خدعه میکنند، دلشان هم میخواهد ما نفهمیم این خدعه را؛ گاهی از دور گلایه میکنند که چرا نسبت به ما بدبینید. خب می‌بینیم چیزهایی را که باید بدبین باشیم؛ نمیشود چشم خودمان را ببندیم. الان در معاملات بانکی کشور ما اختلال وجود دارد که این را همه‌ی مسئولین دارند میگویند. ارتباطات و معاملات متوقف به مبادلات بانکی، الان اینجا با کندی و با زحمت انجام میگیرد؛ چرا؟ میگویند بانکهای بزرگ دنیا حاضر نیستند. خب چرا حاضر نیستند؟ مگر مرض دارند؟ بانک برای این به وجود آمده که تعامل ایجاد کند. فلان بانک معروف و بزرگ دنیا چرا نخواهد با بازار هشتاد میلیونی یک کشوری با این‌همه ثروت معامله کند؟ یک مانعی وجود دارد؛ این مانع کیست؟ آمریکا. با کم‌وزیادش، بنده صد بار گفته‌ام که به آمریکا نمیشود اعتماد کرد؛ حالا دارد کاملاً روشن میشود. روی کاغذ مینویسند که بروند بانکها با ایران معامله کنند -که

این روی کاغذ است و ارزشی ندارد- اما در عمل جوری در دل بانکه‌ها هراس می‌اندازند که آنها نزدیک نیایند؛ ایران‌هراسی. می‌گویند که ایران یک کشور تروریست است و ما ممکن است مثلاً به‌خاطر روشهای تروریستی [این] کشور، ایران را تحریم کنیم؛ خب، معنای این چیست؟ این پیام به بانکه‌ها است که حواستان جمع باشد؛ ایران ممکن است تحریم بشود؛ جلو نروید. روی کاغذ مینویسند: بانکه‌ها بروید معامله کنید، بخرشنامه صادر میکنند اما در عمل کاری میکنند که بانک جرئت نکند جلو بیاید، سرمایه‌دار خارجی جرئت نکند بیاید سرمایه‌گذاری کند؛ عملاً دارند این کار را میکنند. حالا خودشان از همه‌ی تروریست‌ها بدترند؛ خودشان به تروریست‌های نام‌ونشان‌دار کمک کردند، هنوز هم طبق اطلاعات ما دارند کمک میکنند؛ آن‌وقت به ایران می‌گویند تروریست! طرف -جناب آمریکایی- می‌گوید که علت اینکه سرمایه‌دارها و سرمایه‌گذارها نمی‌آیند در ایران سرمایه‌گذاری کنند اوضاع داخلی ایران است؛ اوضاع داخلی ایران چه اش است؟ در این منطقه امن‌تر از ایران کجا است؟ خود آمریکا امن‌تر از اینجا است؟ آمریکا که طبق آمارهای خودشان هر روز چند نفر از مردم کشته میشوند با ترور، امن‌تر از اینجا است؟ کشورهای اروپایی با این تظاهرات مردمی، با این مشکلات کارگری، با این مشکلات اقتصادی امن‌تر از اینجا هستند؟ [ایران،] کشوری امن، کشوری متحد.

اوضاع داخلی ایران به‌رغم دشمنان، به کوری چشم دشمنان، اوضاع بسیار خوبی است. وقتی مسئول آمریکایی می‌گوید که نظام تحریم‌های ضد ایرانی از بین نرفته است، معنایش چیست؟ معنایش این است که سرمایه‌گذار خارجی بترسد و نزدیک نیاید؛ اینها دارند ایران‌هراسی راه می‌اندازند. با صراحت دارند مردم را از ایران می‌ترسانند برای اینکه کسی نزدیک نشود؛ این دشمن ما است. خب، این دشمن هست؛ ما برای هر فعالیتی که انجام می‌دهیم، باید وجود این دشمن را مفروض بگیریم.

ما ۳۷ یا ۳۸ سال است که این دشمن را داشتیم و پیشرفت کردیم. من عرض میکنم [اگر] این دشمنی تا صد سال دیگر هم باقی بماند، به کوری چشم آنها ما تا صد سال دیگر مرتب پیشرفت خواهیم کرد. آمریکا دشمن است؛ چه ما به رو بیاوریم چه نیاوریم دشمن است؛ چه بنده‌ی حقیر در سخنرانی بگویم آمریکا دشمن است، چه نگویم. می‌گویند چرا شما مدام «دشمن دشمن» میکنید؛ خب، حالا گیرم بنده نمی‌گویم دشمن؛ دشمنی تمام شد؟ دشمنی با اصل این حرکت عمومی مردمی و با اصل انقلاب و با اصل نظام است. آمریکا یک روز در اینجا همه‌کاره‌ی این کشور بوده؛ امروز حتی یک سفارتخانه

در این کشور ندارد؛ به خاطر اینکه نظام اسلامی سر کار آمده؛
خب با نظام اسلامی دشمن است و میخواید همان وضع قبلی برقرار
باشد. میگویند که پنجره‌ها را باز کنید. آن جناب، (۷) در تبریک
عید یک شعری از یک شاعر ایرانی خوانده بود که «پنجره‌ها را
بگشایید»؛ بنده گفتم بله، پنجره‌ها را بگشایید که ما را که
از در بیرون کرده‌اید داخل بیاییم؛ پنجره‌ها را باز کنید که
ما بتوانیم راحت داخل بیاییم!

مسئولین توجه کنند - هم مسئولین دولتی و قوه‌ی مجریه توجه
کنند، هم مجلس شورای اسلامی توجه کند، هم مسئولین قضائی توجه
کنند، هم نهادهای انقلابی، هم آحاد مردم - ما مظلومیم اما قوی
هستیم؛ مثل مولایمان امیرالمؤمنین. امیرالمؤمنین مظلوم‌ترین بود
اما قوی‌ترین بود. ما اگر قدر خودمان را بدانیم، قدرت خودمان
را بشناسیم، از این قدرت به بهترین شکل و انسانی‌ترین و
اسلامی‌ترین شکل استفاده بکنیم، بر همه‌ی این موانع فائق خواهیم
آمد. بله، راه ما آسفالت نیست اما ما توانایی حرکت در سنگلاخ
را هم داریم؛ امروز خوشبختانه سنگلاخ هم نیست؛ اوایل انقلاب
راه ما سنگلاخ بود. امروز مسئولین توجه کنند، مردم توجه کنند
که به قدرت خودمان تکیه کنیم.

چند روز دیگر - یعنی دو روز دیگر - در بعضی از شهرهای کشور
انتخابات است؛ انتخابات‌ها را مهم بشمرید؛ در انتخابات‌ها
شرکت کنید؛ انتخابات‌ها را رها نگذارید؛ انتخابات مهم است.
بنده بارها گفته‌ام و به مردم عزیزمان عرض کرده‌ام - هم در این
انتخابات که در اسفند بود، هم قبل از آن در انتخابات‌های مجلس
و انتخابات‌های ریاست‌جمهوری - که در انتخابات‌ها شرکت کنید؛ شرکت
در انتخابات تعیین‌کننده است. بعضی توجه نمیکنند؛ وقتی شما پای
صندوق رأی نیامدید، این احساسات را، این میل را، این کشش
را، این هویت را منتقل نکردید به صندوق رأی، کار مشکل خواهد
شد؛ در انتخابات شرکت کنید. اهمیت نوبت دوم انتخابات کمتر از
نوبت اول نیست؛ همچنان‌که ما آنجا عرض کردیم که لازم است همه
شرکت کنند، اینجا هم لازم است همه شرکت کنند. از خدای متعال
هم کمک بخواهید، خدای متعال هم ان شاء الله به همه‌ی شما کمک خواهد
کرد.

والسلام علیکم و رحمة الله

دکتر ربیعی در اولین روز هفته کارگر: صدای کارگران را در دولت تدبیر و امید می شنویم / دست کارگران بهشت‌زها را می‌بوسیم

تاریخ انتشار : 13:41 05/02/1395

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی که صبح امروز با آغاز رسمی هفته کارگر برای احترام به مقام شامخ امام راحل (ره) و شهدا در بهشت زهرا (س) حضور یافته بود در جمع کارگران بهشت‌زها گفت: هدف از حضور در این راه تجدید پیمان با شهدای کارگر و ارج نهادن به زحمتکشترین قشر کارگران جامعه است.

به گزارش [سایت رسمی دکتر علی ربیعی](#)،

در اولین روز هفته کارگر دکتر علی ربیعی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در جمع کارگران بهشت زهرا (س) گفت: با حضور در اینجا با آرمان‌های 8 هزار و 306 شهید کارگر دفن شده که جان خود را برای زندگی آیندگان در کف دست گذاشته‌اند تجدید پیمان می‌کنیم.

وی افزود: امروز به همه آنها اعلام می‌کنیم که با همه وجود به همه آن آرمان‌های مقدس سلام می‌کنیم و همچنان بر آنها پای می‌فشاریم.

دکتر علی ربیعی گفت: ما کارگران در اولین روز هفته کارگر با شهدا پیمان می‌بندیم که تعهدات آنها را گرامی بداریم و این پیمان ما تنها به این مفهوم است که همه در دولت به دنبال کار بیشتر و خالصانه باشیم.

وی ادامه داد: امروز اگر جبهه جنگ نیست باید تمام قد برای استقلال کشور بایستیم و تولید کنیم.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی افزود: به یاد روزهای آغازین انقلاب هستیم که کارگران با هوشمندی مقابل گروهک‌ها و اختلال‌گران ایستاد و در این راه کارگران شهدای بسیاری نثار انقلاب کردند.

دکتر ربیعی در ادامه گفت: دلیل دوم حضور من در اینجا حضور در جمع کارگران زحمتکشی است که همواره در غم‌های مردم حضور دارند و با تمام وجود شرافتمندانه خدمت می‌کنند.

وی افزود: این درست است که گروه‌هایی از کارگران صدایشان کمتر شنیده شده است اما ما اعلام می‌کنیم که در دولت تدبیر و امید صدای شما را می‌شنویم.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی افزود: ما معتقدیم هر کس هر جا کارگری می‌کند شرافت کارگری‌اش ارزشمند است.

وی در پایان اظهار داشت: در اولین روز هفته کارگر دست همه شما کارگران بهشت‌زهران، کارگران غسالخانه و کارگران زحمتکش کفن و دفن را می‌بوسم و به شما ادای احترام می‌کنم.

گفتنی است: روز نخست هفته کارگر به نام «کارگران، امام (ره) و انقلاب»، روز دوم «کار، سلامت و نشاط اجتماعی»، روز سوم «کارگر، بازنشسته و امید به آینده و تامین اجتماعی»، روز چهارم «کارگران، اقدام و عمل و اقتصاد مقاومتی»، روز پنجم «زنان، کار و توسعه اجتماعی»، و روز ششم به «کارگر، مهارت و معنویت» نامگذاری شده است.

لازم به ذکر است هفته کارگر از 5 اردیبهشت آغاز و تا 11 اردیبهشت ادامه دارد.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با مراجع عظام در قم دیدار کرد

دکتر علی ربیعی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با مراجع و آیات عظام در قم دیدار و گفت و گو کرد.

دکتر علی ربیعی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی که به قم سفر کرده بود با مراجع و آیات عظام آقایان: صافی گلپایگانی، وحید خراسانی، شهرستانی، نوری همدانی، موسوی اردبیلی و هاشمی شاهرودی دیدار و گفت و گو کرد.

آیت الله صافی گلپایگانی خطاب به دکتر ربیعی: خوشحالم افرادی با نیت پاک همچون شما در حال خدمت به مردم هستند/بسیار خوشحالم که امثال شما در راس کارها هستند

آیت الله صافی گلپایگانی خطاب به دکتر علی ربیعی گفت: خیلی خوشحال هستم که افرادی چون شما که نیت پاکی در انجام کارها دارند در حال خدمت به جامعه هستند و امیدوارم خداوند به شما توفیق دهد.

آیت الله صافی گلپایگانی پیش از ظهر امروز در دیدار دکتر علی ربیعی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی که به مناسبت هفته کارگر به شهر قم سفر کرده بود با تشکر از زحمات دولت تدبیر و امید برای خدمت به مردم و با اشاره به سخنان دکتر علی ربیعی درخصوص کارشکنی‌هایی که به بهانه انتقاد از برجام در کار دولت می‌شود، اظهار داشت: قبلا فساد بود و حالا که این دولت این مسئله را حل کرده نمی‌گذارند کار شود.

آیت الله صافی گلپایگانی از مراجع تقلید شیعه در قم با انتقاد از مخالفت‌ها با برجام گفت: دولتمردان ما که در همین شرایط سخت زحمت می‌کشند اجرشان نزد خداوند محفوظ است.

این مرجع تقلید افزود: متأسفانه عده‌ای در مملکت ما نمی‌گذارند اشخاصی همانند شما که با حسن نیت در دولت کار می‌کنند و زحمت می‌کشند به کار خود به راحتی ادامه دهند اما با همه این سختی‌ها و در همین شرایط که زحمت می‌کشید اجر آن نزد خداوند محفوظ است.

وی با اشاره به گزارشات دکتر علی ربیعی درخصوص خدمات وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و دیگر خدمات دولت تدبیر و امید به مردم به ویژه در بحث برجام گفت: کارهای شما اسباب خوشحالی ماست و بسیار خوشحالیم که امثال شما در راس کارها هستند؛ خدا شما رو حفظ کند و مطمئن باشید خداوند اجر شما را می‌دهد.

آیت الله صافی گلپایگانی با انتقاد از اختلاف‌افکنی‌هایی که در کشور به بهانه انتقاد از برجام علیه دولت صورت می‌گیرد گفت: متأسفانه عده‌ای ملتفت نیستند و در کارها اخلاص می‌کنند و ما همیشه دعا می‌کنیم که خداوند آن‌ها را

هدایت کند تا مشکلات را بیش از این ایجاد نکنند.

وی افزود: قطعا آنها که با دولت همکاری بیشتری کنند تا مشکلات مردم رفع شود اجرشان پیش خدا بیشتر است.

این مرجع تقلید خطاب به دکتر علی ربیعی گفت: خیلی خوشحال هستم که افرادی چون شما که نیت پاکی در انجام کارها دارند در حال خدمت به جامعه هستند و امیدوارم خداوند به شما توفیق دهد.

آیت الله صافی گلپایگانی خطاب به وزیر کار گفت: من از همه شما دولتمردان تشکر می‌کنم و سلام مرا به همه آنها برسانید.

این مرجع تقلید در ادامه سخنان خود گفت: همه افراد در زمینه رفاه مردم باید اهتمام جدی داشته باشند و اسلامیت ما اقتضا می‌کند که در این زمینه کار کنیم.

وی خاطر نشان کرد: همه باید به فکر مملکت باشیم و از دیگر مملکتها عقب نباشیم.

وی در پایان گفت: بسیار خوشحالم که افرادی چون شما دست‌اندرکار امور هستند که برای حل مشکلات جامعه تلاش می‌کنند و سلام مرا به همه آقایان در دولت برسانید.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی نیز در این دیدار تاکید کرد: در بحث برجام فعالیت خوبی از سوی دولت انجام گرفت و باعث بالا رفتن اعتبارمان در سطح دنیا شد اما مشاهده می‌کنیم که عده‌ای در این مسیر کارشکنی می‌کنند.

دکتر علی ربیعی گفت: به شهادت دفترچه‌های بیمه، اشتغال در کشور ما افزایش و به معدل قابل قبولی در این زمینه رسیده ایم.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه در موضوع مبارزه با معضل طلاق در جامعه نیز کارهای خوبی انجام شده است، تصریح کرد: حدود ۱۰ میلیون نفر از فقرا را اخیرا شناسایی و تحت پوشش بیمه قرار داده ایم که امیدواریم این کارها رضایتمندی عمومی را در پی داشته باشد.

دکتر ربیعی در ادامه سخنان خود با بیان اینکه خودم یک کارگر بوده و درد و رنج کارگران را درک می‌کنم، خاطرنشان کرد: در بحث برجام فعالیت خوبی از سوی دولت انجام گرفت و باعث بالا رفتن اعتبارمان در سطح دنیا شد اما مشاهده می‌کنیم که عده‌ای در این مسیر کارشکنی می‌کنند.

وی تاکید کرد: مردم باید آرامش و ثبات را احساس کنند.

آیت الله وحید خراسانی خطاب به دکتر ربیعی: کار وزارت تعاون، کار و رفاه

اجتماعی مایه برکت است / اقدام دولت برای حل مشکل محرومان با ارزش است

یکی از مراجع تقلید برجسته شیعه در قم با بیان اینکه هر کاری که با نیت قرب به خدا انجام شود به نتیجه خواهد رسید، گفت: اقدام دولت برای حل مشکل محرومان با ارزش است.

آیت‌الله حسین وحید خراسانی ظهر امروز در دیدار دکتر علی ربیعی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی که به مناسبت هفته کارگر به شهر قم سفر کرده است، گفت: پیامبر خاتم‌الانبیا (ص) که اول شخص عالم وجود است فرمودند کسی که یتیمی را کفالت کند ارزش والایی در این عالم دارد و کار شما از این جهت قابل ستایش است.

وی با اشاره به سخنی از امام موسی بن جعفر (ع) در خصوص رسیدگی به نیازمندان و مستمندان اظهار داشت: کارهایی که برای رفع مشکلات و گرفتاری‌های نیازمندان و افراد مستحق انجام شود قابل ستایش است و از این جهت کار وزارتخانه شما مایه برکت خواهد بود و ان‌شاء‌الله خدا نیز کمک خواهد کرد.

این مرجع تقلید اضافه کرد: هر کاری که برای خدا بود با استمداد از امام (زمان عج) به نتیجه خواهد رسید و امیدواریم شما در کار خود که بخشی از آن رسیدگی ایتام و مستمندان است موفق باشید و بدانید این کارهای شما و مشابه این کارها که توسط دیگر دولتمردان انجام می‌شود خدمت به خدا و امام (زمان عج) است.

آیت‌الله وحید خراسانی با بیان اینکه رسیدگی به ایتام و تفقد از بیچارگان و تلاش برای بهبود اوضاع بازنشستگان و دیگر اقشار مردم کاری با ارزش است، تصریح کرد: بسیاری از جوانان به ثمر رسیده امروز به دنبال کار و ازدواج هستند و حل مشکلات آنها و تلاش برای آن جزو باقیات و صالحات دولت خواهد بود.

آیت‌الله شهرستانی در دیدار دکتر ربیعی از خدمات وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تقدیر کرد

آیت‌الله شهرستانی نماینده آیت‌الله شهرستانی در ایران از خدمات دولت تدبیر و امید و به ویژه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تقدیر کرد. به گزارش مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، دکتر علی ربیعی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی ظهر امروز با حضور در دفتر آیت‌الله سیدجواد شهرستانی نماینده تام‌الاختیار آیت‌الله شهرستانی در ایران با وی دیدار و گفت‌وگو کرد.

در جریان این دیدار، دکتر علی ربیعی گزارشی از فعالیت‌های تحت امر خود در سه حوزه تعاون کار و رفاه اجتماعی ارائه داد و همچنین اقدامات این وزارتخانه برای رسیدگی به وضع ایتام، محرومان، بازنشستگان و... را تشریح کرد.

در پایان این دیدار نیز آیت‌الله شهرستانی ضمن تقدیر از فعالیت‌های دولت تدبیر و امید و به ویژه وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی گفت: امیدواریم

اقدامات مجموعه دولت آقای روحانی با سرعت به انجام رسیده و موجب رفاه حال بیشتر مردم شود.

آیت الله نوری همدانی در دیدار وزیر کار: فقر باید از جامعه ایران ریشه کن شود/ ظرفیتها و منابع کشور باید به دست پرتوان کارگران باشد

یکی از مراجع تقلید شیعه در قم با تمجید از شخصیت وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: باید با اتخاذ سیاست های خوب فقر از جامعه ایران ریشه کن شود.

آیت الله نوری همدانی از مراجع عصر امروز در دیدار علی ربیعی وزیر تعاون کار و رفاه اجتماعی که به مناسبت فرارسیدن هفته کارگر به شهر قم سفر کرده است اظهار داشت: دیدار شما توفیقی برای بنده است چرا که ویژگیهای خاصی از جمله تقوا، نیت پاک، اخلاص، تعهد و مدیریتهای موفق در عرصه های متعدد دارید و از این رو دیدار شما توفیقی برای اینجانب است.

وی افزود: خود شما اگرچه امروز وزیر کار هستید اما درد و رنج مشکلات کارگران را کشیده اید و تجربه نشان داده که اگر کسی خودش مشکلاتی را لمس کرده باشد بهتر می تواند در رفع آن مشکلات گام بردارد.

این مرجع تقلید در ادامه سخنان خود با اشاره به مشکلات فقر در جامعه ایران گفت: اسلام می خواهد که فقر در جامعه نباشد و یکی از آموزه های اسلام این است که همه انسان ها تلاش کنند تا مجموعه افراد یک جامعه از نظر اقتصادی زندگی به نسبتا مرفهی داشته باشند.

آیت الله نوری همدانی با تاکید بر اینکه یکی از مشکلات جامعه ما دریافت ربا در برخی از بانکها است تصریح کرد: در برخی بانکها ربا و علاوه بر آن دیرکرد دریافت می شود که این کار حرام است؛ بانکها نباید دیرکرد بگیرند؛ افراد بسیاری به دفتر ما نامه می دهند و در این مورد گلایه می کنند و ما نیز به دولت محترم و همین طور به آقای دکتر سیف رییس بانک مرکزی این موضوعات را انتقال داده ایم.

وی خاطرنشان کرد: یکی دیگر از راههای برطرف کردن فقر در جامعه مبارزه با قاچاق کالا و رونق تولید داخل است و امیدواریم با اتخاذ سیاستهای خوب فقر در جامعه ما ریشه کن شود.

این مرجع تقلید در ادامه سخنان خود ضمن تبریک هفته کارگر به همه کارگران ایران گفت: همه ما مدیون کار و کارگر هستیم و قطعا ظرفیتها و منابع کشور باید به دست پرتوان کارگران باشد؛ کارگران حق بزرگی بر همه افراد جامعه دارند و باید بدانند که مقدس ترین کارها کار آنان است و به همین دلیل بود که پیامبر اسلام بر پینه دستان کارگران که نشانه کار و زحمت آنها است، بوسه می زد.

این مرجع تقلید در پایان سخنان خود با بیان اینکه کارگر و مقام او در اسلام بسیار محترم است گفت: عبادت ۷۰ قسم دارم که با فضیلتترین آن کار

برای روزی حلال است و کارگرانی که با دسترنج خود نان می‌خورند، دری را از درهای بهشت را به روی خود باز می‌کنند.

آیت الله موسوی اردبیلی در دیدار دکتر ربیعی: برای رفع مشکلات جامعه کارگری نباید از هیچ کوششی دریغ کرد

یکی از مراجع تقلید شیعه در قم خواستار تلاش همه جانبه دولت برای رفع مشکلات جامعه کارگری شد و از اقدامات دولت برای خدمت رسانی بهتر به مردم تشکر کرد.

به گزارش مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، آیت الله موسوی اردبیلی عصر امروز در دیدار دکتر علی ربیعی وزیر تعاون کار و رفاه اجتماعی که به مناسبت هفته کارگر به شهر قم سفر کرده است اظهار داشت: تلاشتان این باشد تا در حل مشکلات کارگران از هیچ کوششی فروگذار نکنید.

این مرجع تقلید با بیان اینکه حقوق کارگران باید از تمام ابعاد مورد توجه مسوولان قرار گیرد گفت: تلاش برای رفع نیازهای کارگران ضروری و مستوجب رضایت خداوند است و از این رو باید برای رفع مشکلات کارگران و بهتر شدن زندگی آنان از تمام امکانات بهره برد.

آیت الله موسوی اردبیلی با بیان اینکه سلام بنده را خدمت آقای روحانی رییس جمهور و دیگر اعضای هیات دولت برسانید گفت: از اقدامات دولت در رفع مشکلات مردم تشکر می‌کنم و امیدوارم موفق باشند.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی همچنین با آیت الله هاشمی شاهرودی دیدار کرد